

РЕШЕНИЕ

№ 1194

гр. София, 24.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 03.02.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Цветелина Заркова и при участието на прокурора Десислава Кайнакчиева, като разгледа дело номер **9119** по описа за **2022** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/, вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на началник група към Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/- отдел „Пътна полиция“, подадена чрез юрк. М. Д., срещу решение от 05.08.2022 г., постановено по НАХД № 17668 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение, 13-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 21-4332-019629 от 29.09.2021 г., издадено от началник сектор в отдел "Пътна полиция" към СДВР, с което на Г. И. К. на основание чл. 174. ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от две години за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

В касационната жалба са изложени доводи за незаконосъобразност на съдебното решение, като постановено при допускане на съществено нарушение на процесуалните правила, нарушение на материалния закон и при неправилно тълкуване на събраните по делото и надлежно приобщени към делото доказателства. Излага се, че съдът е направил неправилен извод като е приел, че било допуснато съществено процесуално нарушение по отношение на посочената в АУАН и НП дата на извършване на нарушението. Добавя, че датата на извършване на нарушението е

установена по безспорен начин от събраните и приобщени писмени доказателства по делото, а отразената дата в АУА представлява техническа грешка, но това не опорочава издадения акт. Иска се отмяна на обжалваното решение и постановяване на друго по съществуващото на спора, с което да бъде потвърдено наказателното постановление. Претендират се разноски за юрисконсултско възнаграждение и се прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

В съдебно заседание касаторът, редовно уведомен, се представлява от процесуален представител юрк. А., която поддържа жалбата по наведените съображения и моли съда за отмяна на оспореното съдебно решение на СРС. Представя писмени бележки.

Ответникът Г. И. К., редовно уведомен, не се явява и не изпраща представител.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор Десислава Кайнакчиева, дава заключение, че касационната жалба е основателна.

Административен съд София град, XI касационен състав, намира, че жалбата е подадена в срока по чл. 211 АПК от надлежна страна с правен интерес от оспорването, поради което е допустима. Разгледана по същество, същата е неоснователна.

С НП № 21-4332-019629 от 29.09.2021 г. на касатора Г. И. К. е наложено административно наказание: „глоба“ в размер на 2000 лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 24 месеца, на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП, затова че на 17.09.2021 г. около 22:30 часа, управлявал лек автомобил марка „Л. Ровер Ф.“, с рег. [рег.номер на МПС] в [населено място], по улица Княжевска. След като е паркирал лекия автомобил пред блок №48, вх.В, и заспал в него поведението му направило впечатление на съсед, който подал сигнал до МВР. На място на 17.09.2021 в 1:20 часа пристигнали служители на ОПП СДВР, които предприели проверка и след като ответникът отказал да бъде тестван с техническо средство за употреба на алкохол му е издаден талон за медицинско изследване.

С обжалваното решение СРС е отменил изцяло процесното наказателно постановление, издадено от началник група в отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с което на Г. И. К. на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева и административно наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от две години за нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП.

СРС е приел, че при провеждане на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения. Приел е, че ангажирането на административно-наказателната отговорност е строго формален процес, при който АНО следва да опише нарушението и датата, на която то е извършено по ясен и недвусмислен начин. Неяснотата относно датата на нарушението има съществено значение за законосъобразността на административнонаказателно производство, което е рефлектирало върху правото на защита на Г. К. и съдът е отменил НП.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл.219, ал.1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС.

Решението на първоинстанционния съд е правилно.

Съгласно приложимата норма на чл.174, ал.3 от ЗДвП, водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не

изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2000 лв.

Съгласно § 6, т. 25 от Допълнителните разпоредби на ЗДвП, „водач“ е лице, което управлява пътно превозно средство или води организирана група пешеходци, което води или кара впрегатни, товарни или ездитни животни или стада по пътищата. За да бъде законосъобразно ангажирана административнонаказателната отговорност на настоящия ответник по касация и да му бъдат наложени предвидените в чл. 174, ал. 3, предложение второ ЗДвП наказания, следва да бъдат установени два съставомерни за отговорността елемента – качеството водач на моторно превозно средство и отказ на водача да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на наркотични вещества или неизпълнение на предписанието за медицинско изследване на концентрацията на наркотични вещества в кръвта му. Разпоредбата съдържа два алтернативни способа и отказ под формата на който и да било от тях, при липса на отчетен резултат, изпълва състава на едно нарушение.

В конкретния случай Г. И. К. е отказал да бъде извършена проверка с техническо средство, Алкотест дрегер 7410 плюс. Това факт се потвърждава от свидетелските показания и писмените такива – АУАН и НП.

Съдът намира, че като е взел предвид относимите към състава на нарушенията факти и обстоятелства СРС, е извършил анализ на събраните по делото писмени доказателства и въз основа на безпротиворечиво изнесените данни от свидетелите за тези факти и обстоятелства, е формирал обосновани изводи, че посочената в АУАН и НП фактическа обстановка е установена. Съдът е изпълнил задължението си по чл. 107, ал. 2 НПК при събирането и преценката на доказателствата.

Настоящият касационен състав споделя изводите на районния съд за незаконосъобразност на НП по изложените в решението му мотиви, като счита, че действително неяснотата относно датата на нарушението рефлектира върху правото на защита на нарушителя. Настоящият състав следва да посочи че проверката от полицейските служители е извършена в 1:20 ч. на 18.09.2021 г., т.е. приблизително три часа след като е Г. К. е паркирал автомобила си, което от своя страна води до извода, че към момента на извършване на проверката ответникът не е имал качеството водач на моторно превозно средство.

Предвид изложеното, доколкото не се установяват всички елементи от фактическия състав на нарушението по чл. 174, ал. 3, предложение второ ЗДвП, касационната инстанция счита, че няма осъществен състав на административно нарушение.

Доколкото в рамките на наведените касационни основания и при извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от АПК съдът не констатира неправилност и незаконосъобразност на решението на СРС, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221 ал.1 и чл.222 ал.1 от АПК, Административен съд София – град, XI – ти касационен състав касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 05.08.2022г., постановено по НАХД № 17668/2021г. по описа на Софийски районен съд (СРС), Наказателно отделение,13-ти състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: